

Titel: notes, [ULDALL] 032A-0600

Citation: "notes, [ULDALL] 032A-0600", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_032A-shoot-workidacc-1992_0005_032A_ULDALL_0600/facsimile.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

14/5 36.

Det er rigtigt, at plerematerer ikke udtrykkes ved en kenematemængde, men den deraf dragne konklusion er ikke rigtig, sålæn det ogsaa er forkert hvad jeg har sagt: at plerematererne har et udtryk.

Det rigtige er, at kenematemer har udtryk men ikke indhold, plerematerer indhold men ikke udtryk, medens kenematemængder og plerematemængder har både udtryk og indhold, idet de henholdsvis udtrykker og indeholder hinanden gensidig. Altsaa: $\mathfrak{K}^n \text{ K } (\mathfrak{T})^n \text{ E } (\mathfrak{G})^n \text{ V } \mathfrak{z}^n$. Men da, iflg. grundloven § 1 første stykke, både specifik betydning paa den ene side og specifikt udtryk paa den anden, er ekstralingvistiske, saa den intralingvistiske formel vare $(\mathfrak{T})^n \text{ E } (\mathfrak{G})^n$ og omvendt $(\mathfrak{G})^n \text{ U } (\mathfrak{T})^n$. Min (11/5) Gl bør altsaa formuleres saaledes:

$(\mathfrak{z}^n \text{ e}) \text{ pg} = (\mathfrak{E}) (\mathfrak{g})^n$, og Tl saaledes: $(\mathfrak{b}^n \text{ a}) \text{ pg} = (\mathfrak{J}) (\mathfrak{y})^n$.

Herefter mener jeg det ~~sa~~ rigtig saa vare berettiget at bruge ordene "kenematem" og "plerematem".

Sproget er, som De skriver, det medium gennem hvilket de to substanser, begreb og lyd(skrift etc) ~~xxxixxxx~~ træder i forbindelse med hinanden og bringes til at svare til hinanden som indhold og udtryk. Men dette medium er af en kompleks karakter, og forbindelsen mellem de to substanser bliver derved indirekte, idet begrebssegment og materialisationssegment ikke svarer til hinanden som 1 til 1 men kun som n til n. Her er vi vistnok ved noget af det mest centrale i sprogets natur som formsystem, det hvorved det adskiller sig fra andre formsystemer som fx møntsystemet, hvor der altid findes en ener i hvert fald paa den ene side af lighedstegnet (1 guinea = 1 pund plus 1 sh.). I sproget har man principielt aldrig en ener i ligningen, idet et simplex her saa opfattes som en mængde bestaaende af ét element (saldu ~~ff~~ /o/ 'klippe' er alligevel $(\mathfrak{T})^n \text{ E } (\mathfrak{G})^n$, blot at $n = 1$).

14/5 36.

- 2 -

Efter min opstilling skulde man faa celler i
pleremetikken men ikke i kenematikken, idet cellerne
her erkendes gennem Komutationspreven (T 1) og ikke
ved reduktion af alternationsserier. Og det tror jeg
ogsaa er rigtigt, netop fordi (G) er udtrykformer
og (T) indholdformer. Det følger forsvigt allerede
deraf, at vi har erkendt at alternation hviler paa
komutation: for at kunne alternere paa to enheder
vare kommutable, og det er jo de kenematiske celler (Ams 2.6)
ikke. Det er maaske det De har tænkt paa ved tilføjelsen
til komutationens teori s. 7; denne tilføjelse har jeg
ikke forstaaet.

Hjelmslev
17/1
1936